

Ivan Čampa

Otrok se pogovarja z lufko

*Kaj ti manjka, moja mala,
da se žalostno držiš?
Si ponoči slabo spala,
te je motil dež in piš?*

*Morda pa si kaj zbolela,
te nemara zob boli?
Si kaj takega pojela?
Preveč čaja, sladkarij?*

*Ali se ti zdi zamalo,
da te puščam kar v nemar?
Oh, ne bodi no budalo!
To pa ni tak huda stvar.*

*Boš pa vendar razumela,
da me mučijo skrbi.
Včasih res ne vem od dela,
kje se glava me drži.*

*Morda žalost te zagrinja
zastran čevljev in oblek?
Ko pa taka je draginja
in te terjajo vsi oprek!*

*Če bi zdaj takoj zaspala,
bi dobila nov klobuk,
ko bi z njim se postavljala,
konec bi bilo vseh muk.*

*Kar zaspančkaj, moja mala,
malo grem se še igrat.
Ko potem boš zopet vstala,
pridem te takoj iskat.*